

Čikāgas Ziņas

Iznāk kopš 1975. gada

Nr. 393

2016. g. februāris

Daugavas vanagi – jau 70 gadus sasaukušies!

Čikāgas Ziņas iznāk ik mēnesi, bet jūnijs, jūlijs un augusts ir apvienoti vienā izdevumā, arī decembris un janvāris ir apvienoti. Čikāgas Ziņas sūta visiem latviešiem, kuri tās vēlas un no kuriem ir saņemts vismaz \$50.- ziedojums gadā. Tās sūta ar pirmās šķiras pastu, tā nodrošinot ātru saņemšanu.

SLUDINĀJUMU LIKMES:

1 lappuse – \$180, 1/2 lappuse – \$90,
mazākais – \$45

ADVERTISING RATES:

\$180 per full page
\$90 per 1/2 page, smallest ad \$45

Čikāgas Ziņu nākamā mēneša izdevumā ievietojamie materiāli (raksti, fotoattēli, sludinājumi, sarīkojumu kalendāra informācija) redakcijā jāsaņem līdz iepriekšējā mēneša 10. datumam. Tikai īsi ziņojumi un pēc 10. datuma notikušo sarīkojumu apraksti saņemami līdz mēneša 15. datumam.

Materiālu sūtīšanas adrese:

Ināra Sīmane – 4N013 Randall Road
St. Charles, IL 60175-5044

tālr.: 630-584-5750, fax: 630-584-1683
e-pasts: <isimanis@comcast.net>

Par sludinājuma saturu atbild sludinātājs; par raksta saturu atbild autors. Manuskriptiem jābūt mašīnrakstā ar autora īsto vārdu un adresi. Anonimus rakstus neievieto. Redakcijai ir tiesības rakstus saīsināt. Rakstos izteiktās domas var nesaskanēt ar redakcijas viedokli. Čikāgas Ziņas honorārus nemaksā.

Izdevējs:

Čikāgas latviešu organizāciju apvienība

Administrators:

Ilmārs Bergmanis
e-pasts: <ilmarbergman@gmail.com>
tālr.: 847-803-0546

Atbildīgā redaktore:

Ārija Bergmane
mob. tālr.: 847-828-9737
e-past: <arijab@comcast.net>

Galvenā redaktore:

Ināra Sīmane
4N013 Randall Road, St. Charles, IL 60175
tālr.: 630-584-5750
e-pasts: <isimanis@comcast.net>

Techniskā redaktore:

Kristīna Sīmane-Laimiņa
Kasiere: Ārija Bergmane
P.O. Box 2824, Des Plaines, IL 60017-2824
Ziedojumi, maksājumi par sludinājumiem
u.c. sūtāmi kasierei.

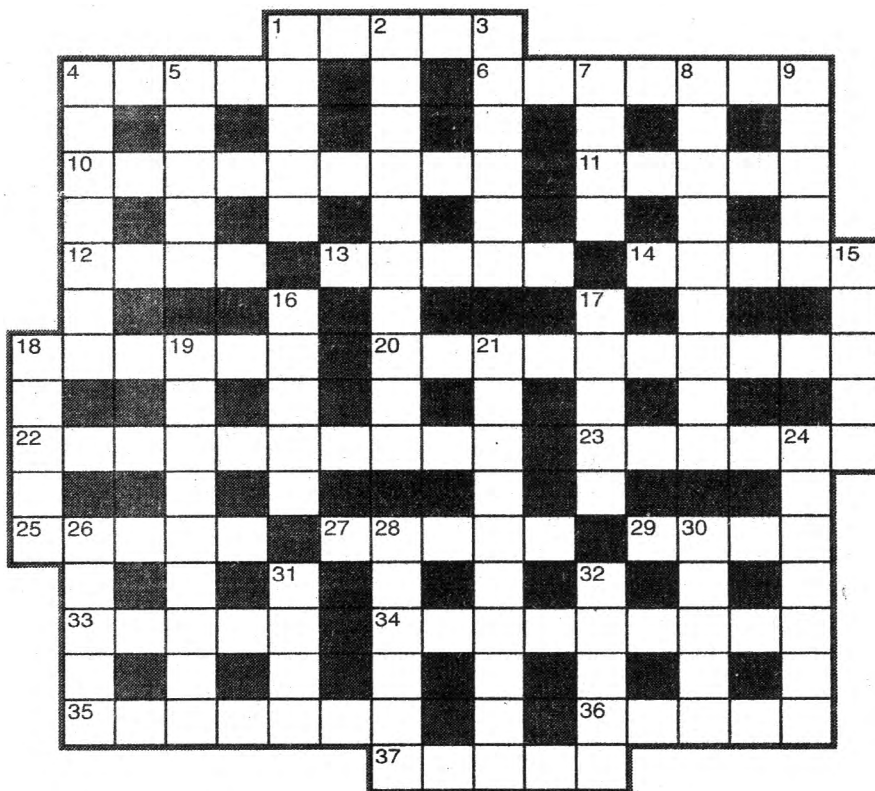
Adrešu maiņu pieteikumi sūtāmi:

Čikāgas Ziņas
P.O. Box 2824
Des Plaines, IL 60017-2824

Vāku iekārtojais: Mārtiņš Sīmanis

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis Jānis Reveliņš

LĪMENISKI: 1. Možs, kustīgs. 4. J. Akurātera stāsts "----- zēna vasara". 6. Piekukuļojams. 10. Neiznāk. 11. Bagātīgi ēdina. 12. Jūlija zēns. 13. Neatļaidība. 14. Jautā. 18. Ticamības trūkums. 20. Visaptverošs. 22. Romāna "Doktors Živāgo" autors. 23. Notraipīts. 25. Alkatīgi gribēt. 27. Neapdomīgi tērēt. 29. Sapīcis. 33. Sengrieķu kara un gudrības dieviete. 34. Etiopijas galvaspilsēta. 35. Matēmatikas pamattēze. 36. Aristokratijas tituls. 37. Atšķaidīts nelāgs dzēriens.

STATENISKI: 1. Dzēlīgs lakstaugs. 2. Latvijas maratoniste 2005. g. un 2006. g. pirmās vietas ieguvēja. 3. Raudzīt. 4. Mirušo apbedīšanas vieta. 5. Nevajadzīgi. 7. Mierīgs. 8. Iesniegt lūgumu. 9. Vēsturiskā romāna "Aivanho" autors (1771-1832). 15. Mārtiņa Zīverta luga. 16. Izrāda raudas pazīmes. 17. Piedzīvojuma romāna "Astoņdesmit dienas ap zemeslodi" autors (1828-1905). 18. Ritmiski svārstīt. 19. Vācu komponists (1770-1827). 21. Kristiešu ceremonija, kurā jaunieši kļūst par draudzes locekļiem. 24. Sarkanīgi brūns. 26. Abu ASV prezidentu Bušu kara arēnas valsts. 28. Zils, zaļš, sarkans un dzeltens. 30. Zviedru aktrise ----- Garbo. 31. 28 valstu Ziemeļatlantijas līguma organizācija. 32. Nespēcīga.

ČZ Nr. 392. KRUSTVĀRDU MĪKLAS ATBILDES:

LĪMENISKI: 1. Girgenšons. 4. Šturma. 7. Riepa. 8. Darva. 9. Stāraste. 13. Paradīze. 17. Graube. 18. Cepums. 19. Ķīmija. 20. Provēt. 21. Pazemīgs. 23. Spēcināt. 27. Ļerga. 28. Īpaši. 29. Sviests. 30. Kasablanka.

STATENISKI: 1. Gambits. 2. Strādāt. 3. Niedra. 5. Amazone. 6. Havana. 10. Turcija. 11. Raudīve. 12. Svešādi. 14. Recepte. 15. Diplomi. 16. Zemdega. 21. Peniķis. 22. Gulbis. 24. Platība. 25. Tērbata. 26. Armāda.

AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBAS ATKLĀTA VALDES SĒDE

sestdien, 2016. gada 5. martā
no plkst. 9:00 rītā līdz 17:00 pēcpusdienā

Čikāgas latviešu biedrības telpās
4146 N. Elston Avenue, Chicago IL 60618

Pēc valdes sēdes, plkst. 19:00

INFORMĀTĪVS SEMINĀRS - DISKUSIJA

par Latvijas drošības jautājumiem un Amerikas latviešu apvienības un
Pasaules brīvo latviešu apvienības prioritātēm nacionālpolitiskajā darbā

Diskusijā piedalīsies Amerikas latviešu apvienības, Pasaules brīvo latviešu apvienības un
Latvijas Republikas vēstniecības Vašingtonā vadītāji un pārstāvji

Dienas noslēgumā

SAVIESĪGS VAKARS

Čikāgas latviešu biedrībā.

Visi esat laipni aicināti iepazīties ar ALAs darbu un satikt
ALAs valdes locekļus pie glāzes vīna un uzkodām. Ieeja bez maksas.

Tuvākai informācijai Čikāgā zvaniet ČLOA priekšsēdim Jānim Vilciņam: 773-728-3947,
vai rakstiet ALAs ģenerālsekretāram Rokvillē Raitam Egļim: alainfo@alausea.org, tālr.: 301-340-8174.
ALAs valdes sēdes ir atklātas - aicinām piedalīties visus interesentus.

DAUGAVAS VANAGI – 70

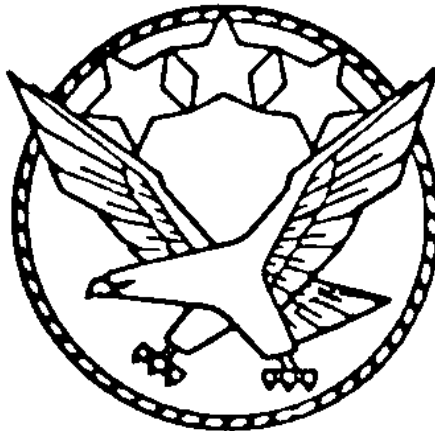
Daugavas Vanagu Centrālās valdes rīkotajās 70. gadadienas svinībās Rīgas Latviešu biedrības namā 2015. gada 28. decembrī uz DV priekšnieka Andreja Mežmaļa aicinājuma bija ieradušies Latvijas Valsts prezidents Raimonds Vējonis, Saeimas priekšsēdētāja Ināra Mūrniece, Ministru prezidente Laimdota Straujuma, aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis, LR Nacionālo bruņoto spēku komandieris ģenerālleitnants Raimonds Graube un kupls viesu un apsveicēju pulks.

Vai leģionāri, kara gūstekņi britu pārvaldītajā Cēdelgemas nometnē Beļģijā 1945. gada 28. decembrī, dibinot Daugavas Vanagus, lai palīdzētu leģionāriem un viņu ģimenēm, maz varēja kaut sapņos iedomāties, kur viņu sirdsdegsme, biedru un tēvzemes mīlestība aizvedīs, cik plaša un nozīmīga mūsu tautas un valsts dzīvē būs viņu dibinātās organizācijas pienesums?

To apliecināja svētku runātāji – Valsts prezidents, Saeimas priekšsēdētāja, Ministru prezidente, viņiem teicot:

Daugavas Vanagi – daudzu gadu garumā darījuši nozīmīgu darbu latviešu kultūras, latvietības saglabāšanā un stiprināšanā. DV nesuši neatkarības ideju cauri gaŗajiem okupācijas gadiem, veicinot patriotismu, spējuši skaidrot ļoti sarežģīto valsts vēsturi ar visām tās smagajām lappusēm, sarežģījumiem. 70 gadus vienojuši latviešus visā pasaulē, stiprinājuši Latvijas vienotību. Pēc neatkarības atgūšanas redzam un augsti novērtējam jūsu darba augļus – gan Brīvības pieminekļa atjaunošanā, gan Lestenes brāļu kapu un Okupācijas mūzeja iekārtošanā. Snieguši palīdzību daudz bērnu ģimenēm un bez vecākiem palikušajiem bērniem.

Tikai Valsts prezidents pieminēja DV sākotnējo nodomu, palīdzēt leģionāriem un viņu ģimenēm, tomēr nenorādot, ka ar pilnu krūti DV organizācija to Latvijā dara arī šodien, gādājot par

nu jau 90 gadīgo bijušo leģionāru atbalstu ar regulāru nelielu naudas velti, zālēm un aprūpi uz gultas slimajiem.

DV organizācijas priekšnieks Andrejs Mežmalis teica plašu runu, vispusīgi apskatot DV vēsturi, un darbu šodien, arī pateicoties augstajiem vietiņiem un visiem laba vēlētājiem.

Sarīkojumu kuplināja Daugavas Vanadžu koris un ansamblis Dobeles Zemessargi.

Kā darbojas Daugavas Vanagu organizācija?

Tai ir Centrālā valde ar tās priekšnieku. Ilgus gadus Centrālās valdes un DV organizācijas priekšnieks bija indianapolietis Juris Augusts un valdes sēdeklis bija ASV. Lai varētu tieši sniegt palīdzību Latvijā, Rīgā iekārtoja DV Centrālās valdes pārstāvniecību, kas rūpējās par atbalstu sadali Latvijā. Pēdējās vēlēšanās par DV organizācijas priekšnieku ievēlēja Andreju Mežmali, kuŗš dzīvo Latvijā un DV Centrālās valdes mitrklis tagad ir tur.

Katrā valstī, kur darbojas DV apvienības un kopas, ir DV Zemes valde, kuŗas priekšnieks kļūst par DV Centrālās valdes locekli. Īpatnēji ir, ka katrai zemes valdei ir savi statūti. Tas izskaidrojams ar to, ka katrā valstī ir savi noteikumi, kā bezpeļņas labdarības organizācija drīkst darboties. ASV katrā pavalstī ir savi likumi, piemēram, DV apvienība Čikāgā ir reģistrēta par bezpeļņas labdarības organizāciju gan ASV, gan Ilinojas pavalstī. Tā kopējā doma un centieni palīdzēt un vienot latviešus ir kopēja, bet katrā zemē tomēr ir savas īpatnības. Piemēram, Anglijas DV apvienības iegādājās nekustamus īpašumus, kur dzīvot un arī priecāties. Viņiem tagad pat Rīgas Vecpilsētā ir maza viesnīca. Austrālijas latvieši pazīstami ar dāsnām dāvanām DV darba sekmēšanai. Kanadā iznākošais laikraksts Latvija Amerikā sākumā bija DV izdevumā. ASV – Gaŗezera lielākais akcionārs bija DV zemes valde un DV

apvienības. Kā tas notika? Kad Detroitas Kristus draudze pārtrauca darbību un draudzes priekšnieks Verners Treimanis izvēlējās Daugavas Vanagus kā labākos savu ideālu turpinātājus un ziedoja draudzes Gaņezera akcijas Daugavas Vanagiem, tiem kļūstot par lielāko Gaņezera akcionāru līdz Gaņezera Draugu biedrība, dāvinot blakus esošo Atbalss īpašumu, tos akciju skaita ziņā pārspēja.

DV apvienība Čikāgā, kam reiz bija pat Vanadžu dubultkvartets, ir gadu gaitā sarukusi, bet iekšēji turpinām sparīgi darboties, rosīgākās ir tieši Vanadzēs. Lai arī vairs nespējam sarīkot grandiozus koncertus un citas sabiedrībā tālu redzamas lietas, mēs gadu no gada nosūtām palī-

dzībai Latvijā ap deviņi tūkstošus dolāru apmērā, aicinot arī Čikāgas latviešus ziedot Ziemsvētku un 14. jūnija palīdzības akcijās. Tāpat piešķiram stipendijas biedru bērniem un mazbērniem Gaņezera vasaras vidusskolas un nometnes apmeklēšanai. Jāpiezīmē, ka ASV Zemes valde stipendijas GVV apmeklētāni dubulto, pieliekot arī noteiktu summu Gaņezera nometnes dalībnieku stipendijām. Saprotot, ka bērnu latvietību var labāk uzturēt, tos piesaistot pēc iespējas agri, DV Čikāgas apvienības valde pagājušajā gadā nolēma ar stipendijām atbalstīt arī savu biedru bērnus Čikāgas Kr. Barona skolas apmeklēšanai.

O. Cakars

BAGĀTĪGAIS LOMS

Laimīgie makšķernieki. No kr.: Ēriks Velkme, Juris Velkme, Gvido Auziņš, Jānis Bērziņš.

2015. gada 7. decembrī viens Gaņezera makšķernieks un trīs čikāgieši tikās pie *St. Joseph* upes Mičiganā, lai pamēģinātu roku makšķerēšanā. Tanī dienā zivju loms bija bagātīgs – piecas varavīksnes foreles (*steelhead trout*) svarā starp 6-10 mārciņām un viens 5 mārciņu smags sams (*catfish*).

Juris Velkme

ČIKĀGAS LATVIEŠU DRAUDŽU SADARBĪBAS KOPA

2016.gada 21. februārī plkst. 11:00
Sv. Pēterā dievnamā

PIE JŪRAS DZĪVE MANA

JŪRA UN CILVĒKA DZĪVE:

Neprognozējama, nekontrolējama un bīstama; vai
Škaista, veldzējoša un dāsna

Pārrunas, dziesmas, atrakcijas un konkursi, *dress code*: jūras krāsas

1918.-2016.
16. februāris

Sveicam
Lietuvu

Sveicam
Igauniju

1918.-2016.
24. februāris

Neatkarības pasludināšanas svētkos!

ČIKĀGAS LATVIEŠU BĒRNUDĀRZS UN PIRMSSKOLA

4555 Church St. Suite 100, Skokie, IL 60067

ZIEMAS ROSMES STARIŅĀ

1. rindā no kr.: Vincents, Katrīna, Henrijs, Lidija, Ella, Freya. 2. rindā: Jēkabs, Aleksa, Aleksandra, Audris, Anda, Lija, Laila. Iztrūkst Ēriks. *Foto: Z. Lucāne*

Kādā skaistā ziemas dienā
Gadījās būt peļu ciemā.
Čakli strādā peļu bērni –
Peļu meitenes un zēni.

Stariņa skolas saime ir bijusi ļoti rosīga gan decembrī, gan janvārī. 17. decembrī svinējām Ziemsvētkus ar ikgadējo izrādi. Mūsu lielo svētku telpu pārvērtām par peļu ciemu, kur mazie peļu bērni dziedāja dziesmas, skaitīja pantiņus un gāja

Ziemas prieki. No kr: Henrijs, Audris, Vincents, Aleksandra, Ella, Jēkabs. *Foto: Z. Lucāne*

rotāļās. Pēc izrādes visi sanāca kopā uz omulīgām groziņveida vakariņām. Ēdām svētku mielastu un baudījām viens otra klātbūtni. Gaŗo dienu nobeidzām tumsā, kopā ar visām ģimenēm dziedot “Aijā žūžū”.

Janvārī pēc gaŗām brīvdienām ar lielu sajūsmu atsākām skolas darbību. Pašlaik Stariņa bērni cītīgi mācās par ledu, ziemu un sniega pārslām. Mācāties par simetriju un kā saskatīt simetriskas lietas dabā. Spēlējam mūzikālās bungas un vērojam kā ledus sasilst un tad siltumā atkūst. Laimīgā kārtā pēdējās nedēļās ir bijis ļoti auksts laiks, tāvad mums ir tiešām izdevusies ledus pētīšana. Protams nesēžam visu dienu Stariņa telpās vien, baudām arī skaisto laiku ārā, šļūcot pa kalniem un būvējot sniega pilis!

Zinta Lucāne

VĒLĒJUMS VALSTS SVĒTKOS 2015. GADA 18. NOVEMBRĪ

Dārgie tautieši! Sveiki svētkos! Pirms 97 gadiem 18. novembra pēcpusdienā, plkst. 16:00, Latvijas Tautas padomes (TP) locekļi ar viesiem pulcējās Rīgā, Nacionālajā teātrī, lai pasludinātu Latvijas neatkarību. Zāle pilna līdz pēdējai vietai. Svinīgo sēdi atklāj TP priekšsēža biedrs Gustavs Zemgals, jo Jānis Čakste nav paspējis ierasties Rīgā. Sekretārs Erasts Bite nolasa iepriekšējās dienas TP sēdes lēmumu, dibināt patstāvīgu, neatkarīgu demokrātisku Latvijas republiku. G. Zemgals paziņo, ka valsts vara ir Tautas padomes rokās. Sapulcējušies to klausās piecēlušies. Pēc tam trīs reizes pirmo reizi kā Latvijas valsts himnu nodzied "Dievs, svētī Latviju". Tautas padome pasludina, ka ir nodibinājusi Pagaidu valdību kā augstāko izpildvaru Latvijā ar ministru prezidentu Kārli Ulmani. Pēc dažām dienām jaunajai valdībai jau jābēg no Rīgas, jo sākas lielinieku, sarkano latviešu strēlnieku pulku iebrukums Latvijā. Liepājā Ulmani grib gāzt vācieši, bet valdība paglābjas uz angļu kuģa, vēlāk uz kuģa Saratova. Strēlnieki ātri nonāk līdz Ventai, kur frontes līnija nostiprinās. Šis sarežģītais un grūtais periods Latvijas vēsturē sākas kā atbrīvošanas cīņas, kas ilgst divus gadus. No Latvijas jāaizden ne tikai lielinieku, bet arī palikušo vāciešu, vispirms Landesvēra un Dzelzs divīzijas, kas sākas ar Cēsu kaujām, tad von der Golca/Bermonta avantūristu 40-50 tūkstošu armija (filma "Rīgas atbrīvotāji"). Turpinās Vidzemes un Latgales atbrīvošana, slēdz miera līgumu ar Padomju Krieviju. 1920. gadā notiek vēlēšanas par Satversmes sapulci, pabeidz agrāro reformu. Satversmi pieņem 1922. gadā, pēc tam ievēl pirmo Saeimu. Katrus trīs gadus ievēl jaunu Saeimu. Pavisam bija četras Saeimas vēlēšanas, pēdējās 1931. gadā, kad uz Saeimu kandidēja 44 politiskās partijas. Latvija bija neatkarīga valsts tikai 22 gadus. Šais gados mainījās 19 valdības. 1934. gada 15. maijā notika valsts apvērsums, kad varu, bez asins izliešanas, pārņēma ministru prezidents Kārlis Ulmanis (ZS).

Mana mūža 92 gadi atspoguļo gandrīz visus šos 97 gadus. Esmu piedzimis un uzaudzis brīvajā Latvijā nacionālā/patriotiskā ģimenē, mācījies

latviskās skolās, Latvijas Universitātē un dzīvojis latviskā vidē, sabiedrībā, kas mīlēja savu tautu un valsti. Manas pirmās apzinīgās atmiņas ir no t.s. krīzes gadiem – 1930./31. g., kad klājās grūti. (Atceros mistra maizi!). Latvijas uzplaukuma gadi bija pēdējie seši, t.s. Ulmaņa gadi. Tad nāca Baigais gads, divas okupācijas, mūsu bēgšana, trimda jeb emigrācija. Beidzot "dziesmotā revolūcija" un 1991. gada 21. augusts. **Atjaunota brīvā Latvijas valsts. Trimdā to bijām gaidījuši un ar ilgām skatījāmies un priecīgi dzīvojām līdz notikumiem, ar Tautas Atmodu, pēc-Atmodas laiku, brīvvalsts attīstības ceļu visās nozarēs. Mēs vēlējamies spīdošu valsts augšupeju, ātru uzplaukumu, tautai apvienojoties radošā politiskā, saimnieciskā un izglītības darbā.**

Kopš 1978. gada Latvijā esmu bijis pāri par trīsdesmit reizi, parasti 3-4 mēnešus gadā. Esmu cieši sekojis valsts atjaunošanas gaitai un valsts vadības institūcijām, kā arī atsevišķu valdības vai Saeimas vīru uzskatiem un rīcībai. Sekojot notikumiem valstī, redzot, piedzīvojot un vērtējot, kas kopš tā laika, resp. pēdējos divdesmit četros gados ir noticis un notiek Latvijā, varam par daudz ko priecāties un arī skumt. Skumji atzīt, ka dziesmotā revolūcija, jūsmīgie un patriotiskie Atmodas gadi nespēja izbīdīt valsts vadošos posteņos idejiski un morāli stipras un spējīgas personības, kas ar drosmi, saprātu un goda prātu varētu pārņemt valsts vadību. Tādas autoritātes nebija. Arī trimdiniekiem, kas toreiz atbalstīja Latvijas ceļu, nebija t.s. tautas vadoņa. Gunārs Meierovics Latvijā pazuda veco varasvīru ielenkumā.

Tie sameklēja kādu Kārļa Ulmaņa attālu radinieku un tautā nezināmu fizikas docētāju, kuŗu darbības laikā turpinājās valsts pamatīga izzagšana, kas jau bija iesākusies "Breša zemnieku" reformas laikā.

Sākuma gados, pēc neatkarības atgūšanas, regulāros ziņu avotos daudzkārt pieminēja 5. Saeimas 23 rietumu latviešu deputātus un dažus ministrus par viņu nespēju dot Latvijai stiprāku grūdienu tās labklājības celšanai, jo daudzie ārzemju latviešu ministri, nezīnot "vietējos apstākļus",

neesot neko padarījuši Latvijas labā. Toreiz jau valstij nebija līdzekļu, lai normāli maksātu pensijas veciem ļaudīm, visādu pakāpju invalīdiem, bērnu namiem, cietumiem, brīvai medicīnas aprūpei. Par nodokļu ienākumiem nemaz nevarēja runāt. Valsts kase bija tukša. Visur zaga. Vismaz “klaida latvieši” valsti neapzaga, neviens viņu ministrs vai Saeimas deputāts nekļuva bagāts, drīzāk pārtika no saviem personīgiem līdzekļiem. Viņi nebija tie, kas izzaga kolhozus, trektoru un mašīnu stacijas, kas pievāca ganāmpulkus, kas zaga cēlmetālus, kas ar fiktīvu agrārreformu (Breša zemnieki) pievāca sev piemāju zemes. Kur pazuda IMF Latvijas lauksaimniecības veicināšanai piešķirtie 12 miljoni dolāru? Vai Ģeģeris un Šķēle par to var kaut ko pastāstīt? Kur pazuda Lattelekom 3 miljoni, Latvijas pasta 4 miljonu latu izsaimniekošana, kuģniecības iznīcināšana, privātizācijas manipulācijas, utt.? Pēkšņi radās mafija un miljonāri! Tautas frontes sparīgos ideālistus lēnām izbīdīja ārā un viņu vietā uzurpējās vecie aparatčiki, partorgi un marksisma ļeņinisma pasniedzēji. Pietiecās “tautas glābēji”. Vēlētāji vilās, varbūt pašu vainas dēļ. Tautas masa bija politiski inerta, neizglītota, ticēja populistu solījumiem. Šais 24 neatkarības gados bieži (8x) mainījušās sastīķētās, nestabilās valdības, kas nav rūpējušās par valsts un tautas labumu, bet par varasvīru personīgo labklājību. Spēcīgāko partiju un valdības locekļi sistematiski izlaupījuši Latviju, piešķirot sev lielas algas, aizmirstot rūpēties par veco ļaužu atbalstu, pensiju paaugstināšanu, par tiesu reformu un veselības aprūpi, par bērnudārzu ierīkošanu, demografiskā stāvokļa uzlabošanu. Bijušie ministri un ministru draugi tika un vēl tagad tiek iesēdināti dažādu valsts un pašvaldību uzņēmumos par vadītājiem vai padomniekiem, saņemot nesamērīgi lielas algas, dažkārt par nekā nedarīšanu. Latvijā radās oligarhi un apm. 500 vai vairāk miljonāru! Nesenā, 6. novembrā Latvijas Avīze numurā lasīju bijušā diplomāta Valža Krastiņa rakstu par Latvijā neizdarīto lustrāciju, pieminot, ka vēl tagad valsts un pašvaldību nozīmīgos amatos “čum un mudž” kādreizējie partorgi, komjaunieši un čekisti. Pat tagad, kaut ierobežoti, vēl ir aplokšņu algas, dubultā grāmatvedība, lai izvairītos no nodokļu maksāšanas.

Nav darba vietu, bezdarbs pastāv, pašreiz 8,3%. Nodokļu maksātāju skaits sarūk, jo latvieši lēnām izmirst, izceļo darbā uz citām valstīm, katru gadu zaudējot ap 13 - 15 tūkstošu iedzīvotāju. Tā piecos gados esam zaudējuši 5 Valmieras! Dzimstība ir par zemu, lai kompensētu lielo mirstību. Problēmas ar krievu minoritāti un nepilsoņiem joprojām pastāv. Daudzi no viņiem ir pretlatviski elementi! Vietējā krievu prese ir naidīga. Arī pašreizējā valdībā ir apšaubāmi ministri, kuŗi sapņo par Krievijas plašo tirgu labumiem. Bijušais satiksmes ministrs Šlesers, piem., labprāt sadarbotos ar Saskaņas centru, jau agrāk uzņemdams savā partijā krievus, kas nestrādāja Latvijas interesēs. Viņš iesaka valdībai labāk klusēt, nevis teikt kaut ko noniecinošu par lielo kaimiņu.

Mana krustmeita, kuŗa jau 10 gadus dzīvo Latvijā, raksta: “Tavs raksts ir drūms, Latvijas lielajā svētku dienā raksti tikai labo, ko šeit katrs īstens latvietis sirdī jūt dienā dienā. Būsim optimisti! - Vēl jau viss nav pagalam... Saeimas vēlēšanās krievu partijai ir zem 5 %, kautgan Ždanoka joprojām Briselē piekoptj pretlatvisku politiku. Valsts apzagsana lielā mērā zudusi, varbūt KNAB ietekmē.”

“Ir mazāk ubagu uz ielām. Krievvalodīgo skaits tomēr lēnām mazinās. Jauktās laulībās dominē latviešu valoda. Daudzi krievu bērni iet latviešu bērnudārzos un skolās. Daudzi latvisko uzvārdus. Izņemot 9. maiju, kaut kādas krievu sabiedriskas vai kultūras manifestācijas nav izpaudušās. Palicis vienīgi Krievu teātris. Satiksmes līdzekļos, veikalos un publiskās iestādēs krievu valodu dzird mazāk un klusāk. Parkos, piemēram, Ziedoņdārzā, redz tik daudz jauno māmiņu ar skaistiem, ņipriem bērniņiem! Vairāk izjūtams darba tikums. Labdarība un ziedojumi atkal atdzīvojušies (ziedota nauda un asinis sarežģītām operācijām, Zolitūdes traģēdijas upuriem u.c.). Bērnu adopcijas pieaug, ģimenes pieņem 1-2 audžu bērnus. Tieši pēdējā dekādē ir jūtamas stiprākas latviešu patriotisma izpausmes. Katru gadu, tā arī nesen, Lāčplēša dienā veselās ģimenes ar bērniem devās pie pils mūŗa nolikt svečītes par godu kritušajiem varoņiem. Tagad jau visi zina un dzied valsts himnu. Mazāk dzird “Pūt vējiņi” toties visi dzied uz balsīm “Saulē mūsu māte, Daugava sāpju aukle, Pērkons velna ⇒

spērējs, tas mūsu tēvs!” Bet reti kāds zina “Dievs kungs ir mūsu stiprā pils”.

Ārzemju latviešu atbalsts Latvijai objektīvi mērojams miljonos, Daugavas Vanagi vien ir materiāli atbalstījuši tūkstošiem vecos ļaudis, invalīdus, daudz bērnu ģimenes, vecos leģionārus, viņu ārstēšanu, dāvinājuši modernas slimnīcu iekārtas, maksājuši par skolēnu brokastīm, ziedojuši Lestenes Brāļu kapu izbūvei u.c.. Mēs esam izveidojuši un uzturējuši Okupācijas muzeju, visvairāk devuši Brīvības pieminekļa un Brāļu kapu atjaunošanai, Kārļa Ulmaņa un Oskara Kalpaka pieminekļu celšanai. Vītoli stipendiju fonds katru gadu piešķir pāri par 650 vai 750 neatmaksājamas stipendijas mazturīgiem, bet talantīgiem studentiem! Izskatot ziedotāju sarakstus, nevar manīt, ka kaut ko būtu devuši kāds no 500 Latvijas miljonāriem. Volontārisms un labdarība tikai nesen kļuvuši pazīstami jēdzieni.

Visvairāk jāpriecājas par to, ka Latvija ir ES un NATO locekle. Taču kaut kāda aizsardzība mums ir, Krievija varbūt neienāks ar tankiem tā kā Gruzijā, jo Latvijas robeža ir ES robeža. Prieks par lielo studējošo skaitu. Varbūt jaunā paaudze, uzaugusi brīvā Latvijā, bez Padomju laika ideju ietekmes, varēs nākotnē nostabilizēt valsts vadību uz stipriem, nacionāliem pamatiem. Prieks par augstiem kultūras sasniegumiem, par izcilus Latvijas Nacionālo Operu (LNO) un Baletu, par pasaules klases māksliniekiem, komponistiem, diriģentiem, dziedātājiem, ērģelniekiem un citiem instrumentālistiem, par pasaules labākajiem koriem, par lieliskiem, tautu vienojošiem Dziesmu svētkiem, par protesta akcijām, par labāku demokrātijas izpratni, par lēnu saimniecisku uzplaukumu, sevišķi pēc iestāšanās ES, kad Latvijai tika piešķirti ievērojami līdzekļi dažādu valsts un privātu projektu izveidei. Ir uzplaucis tūrisms, atjaunotas daudzas mājas, pils, baznīcas un vēsturiskas celtnes. Pilsētas tapušas tīrākas, apkoptākas, lauki vairāk apstrādāti. Neraugoties uz daudzām pamestām lauku mājām un lauku apstrādātāju trūkumu, ir pārtikas pārticība!

Šai dienā mēs varam justies gandarīti un laimīgi, ka esam palīdzējuši materiāli, morāli un politiski Latvijas valsts atjaunošanā, palīdzot diplomātiski, visām Rietumvalstu valdībām atgādinot

un pieprasot Valsts neatkarības atjaunošanu, veicinot NATO un ES iestāšanās procesus. Arī tagad PBLA inž. Jāņa Kukaiņa vadībā dara visu iespējamo Latvijas un latviešu tautas labklājībai tagad un nākotnē.

Šai brīdī būsim priecīgi par padarīto. Latvijā viss nav peļams, ir tikai dažu “varasvīru tikums puvī un raida tautā smaku vien”, kā pirms Ulmaņa apvērsuma rakstīja dzejnieks Jānis Medenis (Varens vīrs, 25.II 34.). 2008. gada finansiālā krīze ir pārvarēta. Kā nesenās vēlēšanas rādīja, tauta visumā ir kļuvusi saprātīgāka, inteligentāka deputātu izvēlē. Oligarchu ietekme lielā mērā ir zudusi. Tautas apatija ir mazinājusies. Pašcieņas, vienotības un patriotisma izpausmes ir manāmi augušas, Zemessargu rindas ar katru dienu top kuplākas! Latvijā dzīve kļūst labāka. Drošības sajūta ir augusi, jo jūtama NATO spēku pozitīvā attieksme. Baltijas valstīs un Polijā jau tagad ir novietotas ASV (NATO) militārās aizsardzības vienības.

Vēlēsim mūsu mīļajai Latvijai nākošos gados apvienot latviešus tikai divās vai trīs noteicošās demokrātiskās, nacionālās, politiskās partijās, kuņās dominētu nekorumpēta, inteligenta jaunā paaudze. Vēlēsim progresīvu valsts uzplaukumu, korupcijas beigas, jaunu, veselīgu, racionālu un nacionālu, latvisku valsts vadību, Saeimu un patriotiskus, nesavtīgus, godīgus un gudrus ministrus, kuņi zinās kā vadīt Latviju uz laimīgāku, veselīgāku un drošāku nākotni.

Lūgšim Dievu, lai latvieši nezustu citu tautu sajaukumā, bet lai viņi atgriestos tēvzemē. Lai valdība atbalstītu daudz bērnu ģimenes un ierīkotu daudzus bērnu dārzus! Lai latvieši neizmirtu! Lūgšim par latviešu valodas tīrību un kopšanu, par Latvijas vēstures mācīšanu skolās, par veselīgām, stabilām ģimenēm, dzimstības pieaugumu, par abortu izbeigšanu, par alkoholisma un narkomanijas, prostitūcijas un spēļu namu izbeigšanos, par godīgu autovadīšanu, lai samazinātos negadījumos un pašnāvībā mirušo skaits, par emigrantu atgriešanos dzimtenē, par morālo, garīgo un ekonomisko uzplaukumu!

Lai Latvija zaļo un zeļ!
DIEVS, svētī Latviju!

Dr. Vidvuds Medenis

70 YEARS OF THE BALTIC UNIVERSITY – A CELEBRATION

The Baltic University is an unprecedented achievement in world history. It was founded by political refugees. Only a few short months after having surmounted the hardships of fleeing communist occupation, they established a world class institution of higher learning. (Mikelis Lūsis, a former student).

The Baltic University was established in Hamburg in 1946. Seeing images of Hamburg at that time with so much destroyed, it is hard to imagine that people could live under those conditions, let alone create an institution of higher education. But they did – the spirit was there.

The idea for a university for refugees first came from Professor Gulbis, who had worked as Deputy Rector of the University of Riga in Latvia. In Hamburg he met representatives of the other two Baltic countries, Estonia and Lithuania, and together they received permission to establish academic courses of study for all three nations – to create a Baltic University.

They started only with an idea, which seemed very unrealistic because initially they had no financial backing. A few months later the first lectures were given at the newly created Baltic University. The achievement was, as Mikelis Lūsis wrote, unique.

March 14, 1946 The Baltic University opened its doors in Hamburg.

It is 70 years since the university opened its doors. This is something to celebrate. It is also a time to remember and to pass on the story to the next generation – as it is a story still not widely known. In Chicago, home to quite a few former students, we will celebrate this event on **Saturday, February 20 at the Balzekas Museum** and on **Sunday, February 21 at the Estonian House**. The film I made about the Baltic University will be screened, and I will be present for questions and discussion.

I'm a journalist and documentary film maker. I didn't know about the Baltic University (BU) until I found my father's

Baltic University journal amongst his papers. I learned that, although the institution existed for only three and a half years, it was extremely important for its students. It gave them the opportunity to study and to build a future in a time full of uncertainties. The story of the Baltic University was so exceptional that I decided to make a documentary film about it.

I was not able to ask my father about his time there, as he had passed away many years before I inherited his papers. I knew it was too late to talk with any of the teaching staff about their work, about

their struggles and efforts. However, former students were still around. I knew a few former Estonian students who could recall those years, and I tried to find Latvian and Lithuanian students as well. It was not easy to trace students from all of the Baltic countries, but with the help of many people this turned out to be possible. It was a joint effort.

When I began the interviews, I had already gathered quite a large amount of documents, facts and information. The personal stories of the students added colour; their stories gave insight into the atmosphere, day to day problems and social activities. Their personal ⇒

Right to left: Latvian rector professor Dunsdorfs, Lithuanian rector Manelis, the president of the BU professor Gulbis, UNRRA employee Mr. Riggle and the Estonian rector professor Öpik in Hamburg.

Philosophy students enjoying a break at the University in Hamburg.

Photo: A. Grāmatiņš archives

anecdotes brought the Baltic University to life.

They told me how in 1946 the news about the newly created Baltic University spread like 'wildfire' among young people in Baltic Deported Persons (DP)

camps: there was a possibility to study.

Former student Uldis Matīss remembers: *I was elated. It was a new world to me. I was extremely glad that I had an opportunity to study, to be a stu-*

dent, to live with hundreds of Latvian students of my age.

Jekabs Ziedars: *On entering the building when going to my first lecture, I faced the magnificent Baltic University mural on the back wall. This made me realise that the unimaginable was happening! I'm actually stepping into academia!*

Life at the Baltic University in Hamburg was nonetheless difficult. There was a lack of food, coal, clothes and books. The roofs of the wooden barracks used as dormitories were leaking, and it was not possible to heat the rooms. A year later the university was moved to former military barracks in Pinneberg.

According to Voldemars Avens: *Life on campus was interesting, but also pretty hard to manage. The barracks were cold, ink froze in the bottle. Six students lived in one room. The food was frugal, but spirits were high.*

After we moved to Pinneberg, to a former German army two-story masonry barrack 20 km north of Hamburg, life, in some respects, improved, but not drastically. The cold winter misery prevailed. The meagre food rations continued. What really took off was the intense social life, the founding of student organisations, dances and balls, happy love affairs.

The staff had to face many problems. Though they had hoped the move to Pinneberg would create many opportunities for the university, it ultimately was a hard struggle to survive.

The Baltic University teaching staff – September 10, 1948 in Pinneberg.

Photo: A. Grāmatiņš archives

Under such conditions, it was important to remain optimistic.

As written in the editorial of the university's Information Bulletin of 1947:

The students' life of our college is shaped by a general heavy pressure of uncertainty and instability. Since the people of the Baltic countries are resilient, having been raised in the north, our grave situation does

not discourage us. Our professors and our students are willing to struggle towards the bright goal of harmony, knowledge, peace and goodwill which arises from true education.

Whatever problems there were, the lectures continued, exams were given. When in 1949 the university had to close its doors and students had to continue their studies elsewhere.

Most of them received credits for their work at the Baltic University because it was considered to be a very good university.

The story of the Baltic University is an inspiring one. It is a story to be remembered, as it is a great example of what can be achieved if you work together towards a common goal.

Helga Merits

The Story of The Baltic University

a documentary film by Helga Merits

Saturday, Feb. 20, 2016, at 2:00 p.m.
Balzekas Museum of Lithuanian Culture
 6500 S. Pulaski Ave.
 Chicago, IL 60629

Sunday, Feb. 21, 2016, at 4:00 p.m.
Estonian House
 14700 Estonian Lane
 Riverwoods, IL 60015

For more information or to arrange transportation to one of these screenings,
 call Dace Kezbers before Feb. 17
 847-475-8152 or 773-919-3936

AMERICA THE BEAUTIFUL ...AK, SKAISTĀ AMERIKA! UN LATVIJA?

ASV Brīvības statuja.

Foto: A. Šablovskis

2015. g. martā publicists Arnis Šablovskis no Tumes/Tukuma pirmo reiz apciemoja Ameriku, iegriežoties arī Čikāgā. Te viņa iespaidi par redzēto un piedzīvoto.

Arnis Šablovskis Čikāgā.
Foto: D. Ķezbere

Skaisto Amerikas Brīvības statuju no cēla attāluma Ņujorkā iespējams apskatīt no bezmaksas kuģa klāja, kas regulāri kursē no Manhetenas uz Ellis salu. Ja gribat brīvības simbolam pietuvoties vēl tuvāk, par to būs jāmaksā īpaši. Pēc Otrā pasaules kara, izgājuši attiecīgās pārbaudes Ellis salā, latviešu un daudzu citu tautu imigranti, saņemot atļauju iecelt, devās valsts iekšienē un sasveicinājās tieši ar šo, vienu no svarīgākajiem Amerikas simboliem.

Protams, protams, noteikti var arī ieraudzīt citu Ameriku, taču es ASV sastapu tieši to, par kuru dažādās versijās dzied bezgala skaistajā dziesmā ‘America the Beautiful’. Varbūt, tāpēc, ka savu zemi Latviju un tās tautu redzu nedaudz (dažreiz, iespējams, pat ļoti) pagurušu un iedvesmu zaudējušu. Gluži kā reiz nedaudz īgnuma pārņemto ebreju tautu, staigājošu tuksnesī Ēģiptē, no verdzības it kā atbrīvotu, bet iekšēji gan tik nebrīvu, sapņojot par verdzības laika ‘gaļas podiem’, ‘mierīgu’ dzīvi un pārmetumu pilnu pret savu līderi Mozu – ‘Kur tad Tu mūs te esi atvedis? Un ko mēs te ēdīsim? Kas būs rīt? Atceries – cik labi un pārticīgi bija tur (verdzībā) Ēģiptē...’ Tieši šajā ziņā ‘Amerikāņu sapnis’, brīvības elpa un pilsoniskā

Vito Sīmaņa glezna Kr. Barona skolā. Foto: D. Ķezbere

uzdrošināšanās, izaicinājumi man, šķiet, ļoti ārstnieciski Latvijas tik bieži ‘rūgumpodu’ atmosfērai.

Brīvības pieminekļa zīmējums Čikāgas Krišjāna Barona latviešu skolā. Latvijas simboli te joprojām vēsta par valsts un tautas sakrālajiem pamatiem.

Iespējams, ka arī šis pats brauciens tapa savā ziņā ‘Amerikāņu sapņa’ iedvesmots. Pirms daudziem gadiem, kad uzsāku darbu pie savas pirmās pagastu grāmatas (‘Pietura Latvijas laikā. Tumē. Vecmokās’), it kā nejauši atcerējos, ka ir taču mūsu tautieši ārzemēs. No katra pagasta, no katras Latvijas vietas bēgļu gaitās taču devās desmitiem, simtiem un tūkstošiem mūsu tautiešu. Toreiz uzrakstīju vēstuli mūsu tautiešu trimdas avīzēm, ka uzsāku darbu pie šādas grāmatas un to nosūtīju e-pastā. Pēc kāda laika atnāca viena vienīgā vēstule – no rakstnieka Kārļa Ķezbera, tobrīd viņam jau bija krietni pāri 80 gadiem, taču garīgais mundrums joprojām stiprs un sirdī -dziļi jo dziļi joprojām Latvija un latviešu tautas liktenis. Ko tur liegties, cienījamā rakstnieka saistība ar Vecmokām, ar Tukumu man bija jaunums. Jo Kārļa Ķezbera vārds ne padomju grāmatās, ne arī jaunajos laikos 2001. gadā izdotajā pagastu enciklopēdijā nebija atrodamas. Tā sākās sarakste un, es pat teiktu draudzība, kuŗas rezultātā grāmatā parādījās arī rakstnieka sniegtās ziņas.

2014. gadā atzīmējām viņa simtgadi Vecmokās, bet uz Čikāgu mani uzaicināja Kārļa Ķezbera meitas, jo cienījamais rakstnieks sarakstījis detalizētas piezīmes par savā dzīvē piedzīvoto, par Ulmaņlaikā redzēto, par Latvijas okupāciju 1940. gadā, bēgļu gaitām un ģimenes iebraukšanu Čikāgā. Ir nodoms šo būtisko un spilgto liecību par dzīvē piedzīvoto dāvēt latviešu videi Latvijā un trimdā grāmatas veidā. Tā kā manai vizītei savā ziņā bija radoša komandējuma raksturs. Te netieši nonākam pie manas tautas un ASV attiecībām. Ap 93 tūkstošiem ASV šobrīd sevi atzīst par latviešiem. Pēc Latvijas otreizējas okupācijas pagājušajā gadsimta 50.tajos gados mājas te atrada ap 100 tūkstošiem mūsu tautiešu.

Tā ir bijusi būtiska palīdzība manai tautai ļoti grūtā brīdī. Palīdzība manas tautas inteliģences ziedam. Liela daļa no 20. gs. 30. gadu inteliģence pilnīgi noteikti zināja – okupantu vara vai nu viņus iznīcinās tūlītēji vai arī izsūtīs uz Sibīriju, ko tik daudzas ģimenes jau bija piedzīvojušas. Tādēļ ASV, tāpat daudzas Eiropas valstis, Kanada un Austrālija būtībā izglāba domu par latviešu tautas identitāti un iespējamību reiz atkal būt Latvijas

Piemīņas zīmes Kārlim Ķezberam un viņa varonim Brencītim atklāšana pagājušā g. maijā. Foto: K. Sauters

Republikai. Lai atceramies, ka ASV nekad nav atzinusi Baltijas valstu okupāciju. Jau 1940. gada 23. jūlijā ASV sekretāra vietnieks Samners Welless (Sumner Welles) nāca klajā ar īpašu deklarāciju, kuŗā uzsvērts: *‘Pēdējo dienu laikā viens no trīs mazo Baltijas valstu – Igaunijas, Latvijas un Lietuvas – varenākajiem kaimiņiem strauji tuvojas mērķim pa aplinku ceļiem, kuŗus tas ir izvēlējis, lai iznīcinātu šo valstu politisko un teritoriālo integritāti. Kopš tās dienas, kad šo republiku tautas pirmo reizi ieguva savu patstāvību un demokratisku valsts iekārtu, Savienoto Valstu tauta ar dziļu un simpātisku interesi ir sekojusi to patstāvības apbrīnojamajam progresam. Visai pasaulei zināma mūsu valdības politika. Savienoto Valstu tauta nosoda katru vardarbību, vienalga, vai to īsteno, lietojot varu vai varas lietošanas draudus. Tāpat tā nosoda jebkādu kādas valsts, lai cik spēcīga arī tā būtu, iejaukšanos otras suverēnas valsts, lai cik vāja ⇒*

tā būtu, iekšējās lietās.' Arī baltiešu leģionāru jaūtājūmā visai ātri ASV bija pilnīga skaidrība.

1950. gada 12. septembrī ASV Pārvietoto personu komisija nonāca pie šāda secinājuma: *'Baltijas ieroču SS vienības (Baltijas leģioni) to mērķa, ideoloģijas, darbības un sastāva kvalifikācijas ziņā ir uzskatāmas par savrupām un no vācu SS atšķirīgām vienībām, tāpēc komisija tās neuzskata par ASV valdībai naidīgu kustību sašķaņā ar likuma par pārvietotām personām 13. paragrafā izdarīto labojumu.'*

Vairāku šī brīža notikumu kontekstā ir būtiski to atcerēties. Bez ASV atbalsta, nostājas laika gaitā un jo īpaši izšķirošos brīžos, šobrīd ne par kādu Latvijas Republikas valstiskumu, ne arī par kādu latviskumu un latviskām vērtībām mēs vairs nevarētu runāt. ASV ar savu politiku izglāba gan latviešu tautu, gan Latvijas valsts ideju. To, kā šī ideja tiek kopta, uzturēta, attīstīta jau vairāk gan ir pašas latviešu tautas spējas vai mazspējas lieta. Ar to es nesaku, ka man būtu pieņemams viss, ko ASV ir darījušas vai dara pasaulē, taču attiecībā pret latviešu tautu un valsti noteikti mums jābūt bezgalīgām pateicības jūtām. Bez šī atbalsta mēs pilnīgi iespējams (laikam jau noteikti...) varētu runāt par savu tautu vien pagātnes formā.

Sveika, Čikāga!

Iebraukšana šī brīža pasaules spēcīgākajā (gan ekonomiski, gan militāri) lielvaras valstī nebūt nav tik viegla. Lai arī ir bezvīzu režīms, tomēr vīza elektroniski ir jāaizpilda. Pirms tikšanas ārā no Čikāgas lidostas visiem tiem, kas sapņū zemē ieradušies pirmo reizi, jāstāv gaŗū garā rindā, lai tiktu pie intervijas (daŗos gadījumos pat gana nopietnas) ar ierēdņi, kas jūs izjautās par jūsu vizītes mērķiem. Zinot manu savdabīgo raksturu, draugi, kas jau bijuši ASV, mani brīdināja, ka tās laikā pārlieku jokot tomēr nevajadzētu. Viss beidzas gana, labi un valstī tieku ielaists.

Pēc ielidošanas iedzīvojamies gan ne tik viegli. Astoņu stundu starpība ar Latviju liek sevi pa laikam manīt. Taču bezgala kustīgās Kārļa Œezbera meitas – Dace Œezbere un Mārīte Plūme, kas, ieņem vairākus amatus vietējā latviešu sabiedrībā, neļauj pagurt. Dace ir Čikāgas latviešu biedrības vadītāja vietniece, bet vadītājs ir latviešu idejai

Čikāgā – Œārļa Œezbera bibliotēkā. No kr.: Latviešu n ama pārzinis Reinis Kalnājs, Arnis Œablovskis. Foto: D. Œezbere

No kr.: Dace Œezbere, Gertrūde Kārķliņa (šī raksta autora māsa), Armands Birkens. Foto: A. Œablovskis

savu dzīvi ziedojušais Čikāgas piecītis Armands Birkens. Mārīte ir biedrības kasiere un reizē arī Čikāgas latviešu biedrības bibliotēkas vadītāja. Latviešu kopskaits Čikāgā un tās apkārtnē esot apmēram 6000, turpretī lietuvieši – 60,000. Čikāgas bibliotēka pavisam nesen arī ieguvusi mūsu novadnieka Kārļa Œezbera vārdu. Bibliotēka šeit ir vieta, kur ne tikai iegūt kādu jaunu grāmatu latviski, bet arī, kur tautiešiem satikties un pārrunāt Latvijas jaunumus. Tāpat kā daŗai labai bibliotēkai Latvijā, tai arī ir nopietna sociālā loma. Lasītāju vidū arī pa kādam jaunā- ekonomiskā emigrācijas viļņa cilvēkam. Daŗus sastapām arī mūsu īsās vizītes laikā. Viņi jūtas gana labi iekārtojušies un ir jau atraduši savu vietu jaunajā mītnes zemē. Lai gan – jaunā emigrācija ar veco ne tik labi saprotas un nekomunicē. Tomēr laikam ir mazliet atšķirīgas pasaules uztveres un dzīves motīvi. Stabilais Čikāgas latviešu biedrības balsts ir 'piecītis' Armands Birkens. Viņš darbojies vietējo

latviešu organizācijās jau no pašas bērnības, jo te viens no aktīvākajiem bija arī viņa tēvs.

Sabiedriskā dzīve te gana aktīva, un katra novitāte no Latvijas, katrs vitāls viedoklis par tur notiekošo tiek uztverts ar neviltotu interesi. Es pat teiktu, ka, iespējams, šī interese par Latvijā notiekošo un to, kas gaidāms nākotnē, šeit ir daudzkārt lielāka nekā pašā Latvijā. Nepaspēju ne atgūties, kad čikāgieši, visu par mani uzzinājuši internetā, pieteica manu uzstāšanos Ciānas draudzes namā kā misionāram, žurnālistam un pagastu grāmatu autoram. Šādu labvēlību, pozitīvu ieinteresētību visā, ko tu dari un cieņu pret to, ko esi izdarījis, sen nebiju izjutis. Un laikam ir vēl viena starpība starp Latviju, kas reiz bija un to Latviju, ko esam atguvuši. Pēdējā tomēr joprojām ir daudz vairāk padomju gara skarta, nekā to savā ikdienā iedomājam. Tas izpaužas arī veidā kā reaģējam uz savu līdzbiedru panākumiem, kā savstarpēji sazināmies, draudzējamies, sarunājamies. Galu galā – arī kā izturamies sadzīvē. Nemaz nerunājot par mūsu sabiedrisko aktivitāti (vai arī – tik bieži neaktivitāti). Dažkārt to varētu arī nosaukt par pēcpadomju sindroma skarto sabiedrību. Padomju traumas ir daudz dziļākas nekā mēs to pamanām, taču tas kļūst skaidri redzams, ja kādu laiku uzturies sabiedrībā ar pavisam citiem principiem, citiem motīviem, citiem pamatiem. Un vismaz tā ASV, ko es ieraudzīju, tāda bija.

Savukārt, uzrunājot Čikāgas tautiešus, nācās vien atzīties, ka esmu atbraucis, lai trimdas latvieši misionētu mani. Jo tik ļoti biju izslāpis pēc īsta latviskuma, pēc skaistas latviešu valodas un cilvēkiem, kas savu laiku gandrīz pilnībā ziedo latviskai idejai. Ko tur liegties – bija (ir) manī zināmas romantiskas sajūtas par mūsu pirmo brīvvalsti un mūsu tautiešiem, kas tik daudz ko no tās aizveda sev līdz trimdā. Un šīs sajūtas arī pilnībā šajā skaistajā ceļojumā vien apstiprinājās.

Čikāgā tiek atklāts Eiropas filmu kinofestivāls. Tas tiek atklāts ar latviešu ‘Zelta zirgu’, jo Latvija taču šobrīd Eiropā galvenā valsts. Uzstājoties arī biju spiests domāt – kas tad šobrīd notiek Latvijā un kas Latvija patlaban īsti ir. Neapšaubāmi – brīnums turpinās – valsts ir atgūta, tā pastāv. Taču ir kāda totālā starpība starp mūsu tautiešu attieksmi

trimdā domāta to tautiešu un viņu pēcteču, kas izbrauca no Latvijas pēc 1944. gada kā politiskie bēgļi (vismaz ASV noteikti) un latviešu attieksmi pret savu valsti Latvijā. Tautietis ASV – ‘Latvija ir mana valsts. Jādomā, ko gan es varētu darīt, lai šobrīd stiprinātu savu valsti un tās autoritāti pasaulē?’ Tautietis Latvijā – ‘Nu jā, valsts. Valsts jau ir tie tur (grupējumi, partijas, kliķes...). Es jau tur neko...’ Tad valsts vēl mēdz būt kaut kas tāds, no kuŗas var kaut ko dabūt...Pabalstus, siltus krēslus /amatus/, privilēģijas...Valsts vēl ir kaut kas tāds, ko jāmēģina apkrāpt – ar nodokļiem, ar... Pilnīgi noteikti augstāk aprakstītā ir mantota, transformēta padomju cilvēka attieksme pret valsti. Jo valsts te ir kas tāds, kas nav mans. Un mans nav tāpēc, ka es neesmu piedalījies un arī nepiedalos tās procesos. Saprotams, ka tas ir arī tādēļ, ka jaunās valsts izveidē lielu lomu spēlēja un to joprojām dara padomju laika nomenklatūra, kas ļoti veiksmīgi pielāgojās arī jaunajos apstākļos. Bet šī brīža riņķa dancim ar KGB mantojuma izpēti (neizpēti), ar atlikšanu (uz ļoti ļoti ilgiem laikiem) publiskot Čekas maisu saturu ir vien simboliska nozīme, kas skaidri parāda ‘bijušajiem’ no padomju nomenklatūras laikiem un viņu garīgajiem mantiniekiem Latvijā vēl joprojām ir ļoti liela loma. Patiesībā tieši viņi arī ir ieguvuši galvenās ekonomiskās un politiskās sviras Latvijā šodien. Tādēļ, ja latvieši gribētu izveidot valsti, kuŗa patiešām būtu vienīgā vieta pasaulē, kur attīsta unikālās, tikai šai tautai raksturīgās vērtības, kas nodrošina šīs tautas tālāku nākotni, tad tas vēl būtu jādara nākotnē. Šobrīd tas nav noticis. Atjaunoti ir gan nosaukumi, forma, bet to saturs tik daudzos gadījumos ir palicis nepiepildīts. Un īsti vēl nav arī tendences, kas rādītu, ka tas tuvākā laikā notiks. Lai gan iespēja to paveikt noteikti pastāv. Tad kādai mūsu tautiešu grupai gan tas būtu jāizvirza par savu mērķi. Paradoksāli, bet šādai ideoloģiskai atjaunotnei, jaunai attieksmei būtu jāpiedzimst vienlaicīgi visās Latvijas dzīves sfērās – politikā, reliģijā un ekonomikā. Jo gandrīz visur jau šobrīd ir vieni un tie paši – padomju laika skartie cilvēki. Nu vismaz vietās, kas nosaka valsts pamattendences.

Čikāgas tautieši man vaicāja par Latvijas skolām. No tā, ko un kā māca Latvijas skolās ⇒

neapšaubāmi ir atkarīga valsts nākotne. Bij' man vien jāatklāj mana skolas direktora Arvīda Driķa reiz privāti teiktais – ‘trešdaļa Latvijas skolotāju būtu jāatlaiž no darba, bet atlikušajiem – būtiski jāpalielina algas’. Jāatstāj, protams, tikai tie, kam ir talants, dāvana komunicēt ar skolēniem, tikai tie, kas spēj aizraut, iedvesmot. Cits jautājums gan ir kā vienus skolotājus atšķirt no otriem...

Katrā ziņā tas, ka kaut kur pasaulē ir latvieši, kas par to domā un nopietni meklē atbildes uz šādiem jautājumiem, jau iedvesmo. Vismaz mani. Citādāk – būtu jādzīvo vien tādos kā puseļos, piemēram, mūsu novadā, kad pirms vietējām vēlēšanām, uzvarētājpārtaļu ļaudis apgalvoja, ka Latvijas novados pamatā vien jārisina ekonomiskie jautājumi. Nu tāda tipiska (padomju) nomenklatūras attieksme. Piemirstot, ka latviskākie Latvijas novadi (arī tādi kā Tukuma) ir parādā pārējai Latvijai – gan vērtību apliecinājumu, gan arī iedvesmas piemēru. Šādā nozīmē jautājums par notiekošo Latvijas latviskākajos novados noteikti nav tikai ekonomiska, bet gan ideoloģiska rakstura. Ja šeit nestrāvos, netiks apliecinātas latviskās vērtības, tad tās nebūs klātesošas arī citur Latvijā.

Čikāgieši turpina mani izmantot. Ciānas draudzes mācītāja Gundega Puidza, uzzinājusi par maniem Indijas braucieniem un interesi par Māti Terēzi, visu 8. marta svētdienas dievkalpojuma liturģiju uzbūvē tikai uz Mātes Terēzes tekstiem – gan ievadlūgšanā, gan grēku nožēlā, gan svētā vakarēdiena laikā, gan pateicības lūgšanā skan tikai Indijas svētās teksti. Sprediķa laikā ir mana un mācītājas Gundegas saruna par Mātes Terēzes atstāto garīgo mantojumu un liecību. Vēlāk saku viņai, ka pat neviens katoļu mācītājs ko tādu Latvijā, šādu garīgu drosmi, nav uzdrošinājies.

Mans nākamais pienākums latviešu sestdienas skolā četrām klasēm stāstīt par saviem ārzemju braucieniem un par sava drauga Šveices fotografa Kurta Sautera kustību ‘Dalīšanās privilēģijās’. Skolēnu interese ir patiesi neviltota un jautājumos nav ne miņas no ironijas vai visgudrības, ko līdzīgās tikšanās reizēs biju un būtu piedzīvojis Latvijā. Šeit reizi nedēļā bērni un viņu vecāki ir uzpurējušies, lai nāktu kopā nodarbībās, lai uzturētu, koptu latviešu valodu un latviskās vērtības

Sieviešu dienā 2015. g. 8. maijā māc. Gundega Puidza un Dr. Didzis Pilāns.

Foto: A. Šablovskis

un stāju. Šis patiesums iedvesmo un stiprina latviskumu arī manī.

Čikāgas Ciānas latviešu luterāņu draudzē mācītāja Gundega Puidze sabiedriskajā dzīvē drosmīgi ievieš novitātes. Tā šogad šeit pirmoreiz 8. martā draudzē tiek svinēta sieviešu diena. Draudzes vīri godina draudzes kundzes un meitenes. Suminājums tika arī pašai Gundegai. Katra dabū pa puķei un vīri arī sarūpējuši karalisku cienastu. Jā, patiesi, ja arī šādu lietu var izmantot draudzes sabiedrisko saišu un draudzības stiprināšanai – kāpēc gan nē? Svētdienu iepriekš draudzē notika zupu konkurss. Par garšīgāko, biežāko, tumīgāko, skaistāko. Mazas lietas, kas, šķiet, tomēr tik daudz dod. Jo īpaši sirmajām kundzēm un vīriem, kuŗi te draudzē ir vairākumā.

Nosacīti no malas lūkojot, vai svaigi atgriezoties no kādas attālākas zemes, Latvijas valsts, šķiet, mistērija. Kā gan var pastāvēt valsts kuŗā tās pilsoņi ir gatavi tik maz ieguldīt – gan emocionāli, gan materiāli. Tas vienādā mēra, manuprāt,

attiecas gan uz Latvijas ierēdniecību, gan arī uz parasto pilsoni. ASV, šķiet, visumā neiedomājami, ka tās pilsonis, redzot kādu netaisnību vai muļķību kaut kādā mērā nereaģētu. Viņš noteikti centīsies atklāto nepareizību, ar kuŗu dzīvē vai sadzīvē sastopies, mainīt. Latvijā šāda skaidri izteikta pilsoniska stāja drīzāk jau būtu izņēmums. Šī iemesla dēļ valstī daudzviet, daudzkārt valda nevis radošums un loģiskums, bet gan ierēdnieciska patvaļa. Centrā ir nevis cilvēks un humānās vērtības, bet gan iztapība citiem, augstākstāvošiem ierēdņiem un viņu radītajiem dokumentu plūdiem.

Nemainoties indivīda nostājai, pilsonim neiegūstot personālu attieksmi pret savu valsti, izmaiņas nav iespējamās. Tas, savukārt, nenotiks, ja Latvijā neradīsies līderi, kas ar savu personisko piemēru uz to nemudinās. Sacīju mūsu trimdas tautiešiem, ka kaut kādu iemeslu dēļ šo aizvadīto gadu laikā Latvija nav kļuvusi par Mājām. Ne tiem, kas šeit dzīvo. Ne tiem, kas aizbrauca toreiz – 1944. gadā kā politiskie bēgļi, ne arī tiem, kas devās prom pavisam nesen, kā ekonomiskie bēgļi. Bet to vēl var paveikt. Ja vien būtu vēlme to darīt.

Iespējams, ka problēmas saknes meklējamas Latvijas latvieša zemapziņā, kuŗā savas valsts ideja vēl nav nostiprinājusies kā iespējami ilglaicīgs projekts. ‘Nu – 20-25 gadi, bet nu ne jau nu daudz ilgāk...’, saka līdzšinējā pieredze, kuŗai piebalso Krievijas propagandas mašīna un šeit palikusī 5. kolona. Tādēļ arī joprojām attieksme pret savu valsti ir kā pret kaut ko svešu (un šī attieksme ir apziņas padomju mantojums) un tādēļ, ja rodas iespēja (un ja nu vēl ir nesodāmības sajūta!) kaut ko nozagt – gabalu speķa, miljonu, nu jeb ko, kas nav piesiets, tad to arī izdarīt... Jo kas zin’ – kā būs nākotnē... Bet te pēkšņi valsts ir kas tāds, kas turpinās daudz ilgstošāk... Šobrīd Latvijas valsts, manuprāt, vēl izskatās kā tāda pagaidu (pārejoša) būdiņa. Tādēļ tuvojošamies simtgade (no dibināšanas brīža) drīzāk būtu jāizmanto nevis, lai sevi pašslavinātu, bet gan pārdomātu, meditētu – kādai gan būtu jābūt mūsu valsts ēkai, lai tā spētu nepārtraukti pastāvēt vēl vismaz nākamās simts gadus. Un tad šai ēkai jau būtu nepieciešami pavisam citi pamati (vispirms jau ideoloģiskie) nekā patlaban esošajai – vairāk

vai mazāk pagaidu būdiņai. Šādai, nopietni konstruētai un būvētai valstij, tās pamatiem, noderēs pilnīgi visa latviešu pieredze visā pasaulē. Tā arī atradīsim līdz šim praktiskajā rīcībā vēl it kā neatrasto jēgu šādai valstij – stiprināt latviskās vērtības un latviešu kopienas. Dāvāt pleca sajūtu un atbalstu latviešiem visā pasaulē.

Starp citu – demokrātija nozīmē arī to, ka jebkuŗa kopiena, tai skaitā – latviešu, drīkst civilizētā veidā aizstāvēt savas tiesības. Varētu pat teikt – tas ir viņas pienākums. Pārāk bieži šo 25 gadu laikā latviešiem ir radīta, audzināta vainas sajūta. Spiedienu no dažādām starptautiskām institūcijām nav devis iespējas pilnībā latviešiem sajūst sevi kā saimniekiem savā zemē, savā valstī. Taču ir iegūta vērtīga pieredze, kuŗu Imants Ziedonis savu Rakstu 6. sējumu ievadā ir nofiksējis šādi:

‘Lai sagrautu kādas tautas pastāvēšanas spēju, ir nepārtraukti tai jāatgādina, jāaizrāda, jāstāsta, ka tā pati, bez citu palīdzības neko neizdarīs. Ka tai nav resursu, nav zināšanu, nav vadītāju. Ka tai nav speciālistu, nav vēriena, nav talantu. Ka tai jā-mācās. Un, galvenais, ka ir citi, kas to var izmācīt’.

Gluži tāpat kā padomju laikā bija jāatrod iekšēji resursi, tā arī tagad – jaunajos apstākļos, jāatrod iespēja stiprināt savas vērtības, savu pašcieņu, jā, arī savu sapni par valsti. Tas vēl ir iespējams, bet vienīgi tad, ja to darīsim jau šodien... Iespēja mums ir dota, taču tā ir jāizmanto, jāpiepilda ar pozitīvu, konstruktīvu darbību.

Viena no iespējām kā to darīt – stiprināt saiknes ar mūsu tautiešiem ārzemēs. Interesēties par tiem mūsu dižgariem, kas okupācijas apstākļos bija spiesti doties bēgļu gaitās. Daļēji tas notiek. Ne tik intensīvi, ne tik radoši, ne tik auglīgi kā tas būtu vēlams. Jo Latvijai vēl nav izvirzīti lielie – tālejošie – nākamās simtgades plāni, kas liktu paskatīties uz savas valsts un tautas attīstību globālāk un daudz stratēģiskāk. Ar Čikāgu tiltu esam izveidojuši un to turpināsim uzturēt. Kaut vai ar tādām mazām lietām kā Kārļa Ķezbera pasaku konkurss tumeniekiem. 2015. gadā notika pirmais konkurss. Bet personības, ar kuŗām lepoties, kuŗu mantojumā iedziļināties novadā vēl gana – kaut vai Tukumā dzimušais vēsturnieks Edgars Andersons, Lestene dzimušais un Tukuma vidusskolu beigušais ⇒

domātājs, teologs un filozofs Haralds Biezais un noteikti vēl daudzi citi.

Dace Ņezbere arī vada Čikāgas latvju lietišķās mākslas muzeju. Te pamatvēstījumi par mūsu tautastēriem, rotām. Te var uzzināt ļoti daudz no tā, kas ir latvietis. Nu man jādoma – cik daudz no tā, kas ir latvietis es varu uzzināt Latvijā...

Šobrīd Čikāgā apskatāma visu baltiešu kopīgi veidotā izstāde (*No Home to Go To: The Story of Baltic Displaced Persons, 1944-1952*) par bēgļu dzīvi DP (*displaced persons* – cilvēki bez mājām) nometnēs. Dace Ņezbere un Ināra Bundža piedalījās izstādes veidošanā. Arī mūsu tautiešu izbraukšana uz Rietumiem nebija vien viegla pastaiga. Kaut ko no notikušā ir atklājusi Dzintras Gekas jaunā filma ‘Dieva putniņi’.

Redzot trimdas tautiešu aktivitātes – uzmācas doma -cik gan Latvijā cenšas skolās apzināti mācīt, uzturēt un kopt latviskumu? Nu ja ne skolēniem, tad vismaz skolotājiem? Var jau būt, ka Latvijas izglītības sistēma ir integrēta Eiropā, bet vai tā ir pietiekami integrēta savas tautas pašapziņā, savu sakņu un identitātes kopšanā. Tas nozīmētu arī pievērst kādu uzmanību cilvēka personības izkopšanai. Ne jau, ka tas nenotiek, tomēr – visai patālu no vēlamības...Attieksmes pārāk mehāniskas, birokratizētas. Masu kultūrā un postmodernismā centrētas.

Čikāgas latviešu sestdienas skolā pirms Lieldienām mācās olu krāsu brīnumainās pārvērtības... Bet Ruta Markhamas veikaliņā starpbrīžos visus skolēnus gaida 'saldais sveiciens' no Rutas. Lai tiktu pie kārotā salduma, tev vien jāpasniedz Rutai sava roka un skaidrā latviešu valodā jāsaka: 'Labdien, man prieks tevi redzēt!' Nav jau tik grūti...

Mazais – lielais patriotisms.

Katrā ASV baznīcā, neatkarīgi no konfesijas, pirmās lietas, ko ieraugu – redzamā vietā ir ASV karogs labajā pusē, kreisajā – štata karogs. Tātad – neatkarīgi no tavas reliģiskās pārliecības – tu

Visu baltiešu kopīgi veidotajā izstādē skatāmās lādes un kofeji ar kuņiem mūsu tautieši 1944. gadā centās pārvest savu iedzīvi. Foto: A. Šablovskis

esi vienmēr gatavs apliecināt savu valstisko piederību, principus un par tiem iestāties. Es būtu laimīgs, ko līdzīgu ieraudzīt arī Latvijā, lai blakus brīžiem visumā kosmopolītiskam garīguma apliecinājumam mūsu baznīcās būtu arī skaidras lojalitātes apliecinājums Latvijas valstij un tās mērķiem. Kā redzamā, tā arī ne tik neredzamā veidā.

No Čikāgas jāatvadās. Tā man dāvājusi pirmo Amerikas sajūtu, kas apliecina, ka šeit ir cilvēki, kuņiem ir drosme iet savā dzīvē jaunus ceļus, drosme riskēt. Te ir cilvēki, kam ir augsts savas personības pašvērtējums. Cilvēki, kuņi apliecina aktīvu līdzdalību sabiedrības norisēs un kuņiem ir apziņa, ka viņu viedoklim ir būtiska loma vispārējo notikumu plūsmā. Viņi domā, ka viņi ir svarīgi un tādēļ arī par tādiem kļūst.

Raksturīga aktīva līdzdalība labdarības organizācijās un tieša darbošanās palīdzot līdzpilvēkiem, redzot viņu problēmas un grūtības. Daces Ņezberes piemērs to apliecina, viņai atbalstot labus vecākus Latvijas bāreņiem gan Latvijā, gan ASV, arī organizējot Latvijas daudz bērnu ģimeņu izbraukumus uz ASV.

Čikāga manās sajūtās arī paliks ar cieņpilnu sajūtu pret šeit sastaptajiem Latvijas sirmgalviem un kundzēm, kas aizveda sev līdzīgu mūsu pirmās brīvvalsts vērtības un pasaules uztveri. Latvijai gudri šī pieredze, šīs savas saknes un vēsturiskā pieredze būtu atkal jāatgūst. Tai vajadzētu būt mūsu valsts politikai, arī pilsētu, pagastu un arī radu vidē. Šo latviešu pieredze mūsdienu Latvijai būtu (ir) nepieciešama.

Šo latviešu dzīves stāsti ir vesela bagātība. Vai viņi kādam tos pastāstīs?

Arnīš Šablovskis

MUMS RAKSTA

ATBALSTĪSIM ALAS DARBU!

2015. gada 18. novembra aktā mēs dzirdējām no Amerikas latviešu apvienības (ALA) priekšnieka Pēterā Blumberga, cik daudz ALA dara politiskajā, kultūras un izglītības laukos. Atbalstīsim ALAs darbību!

Ja neesi vēl ALAs biedrs, padomā par iestāšanos vai nu Gada biedru, Mūža biedru, Zelta Mūža biedru pulkā, vai kļūsti pat par Dzintara biedru. Sīkāku informācija par ALAs darbību var atrast mājaslapā: <www.alausa.org>.

Baiba Liepiņa

PAR SVEŠVĀRDU LATVISKOŠANU

Mans uzskats un vienpadsmitais bauslis: “tev nebūs un nav tiesības “izķēmot”, latviskot vai pār-latviskot svešvalodās cilvēka vai cita veida legāli dotos vārdus, uzvārdus, dokumentus, ģeografisku vietu nosaukumus u.t.t., jo tu nezini un arī neesi noteicējs kā pareizi izrunāt un pārrakstīt svešvalodas vārdus.” Runa var būt tikai par tām valodām, kurās lieto latīņu valodas burtus. Mans ieteikums ir atstāt vārdu tai pašā valodā, kā tas tajā valodā ir rakstīts. Par tā vārda izrunāšanu ir sava problēma, bet nemainīt un nepārburtot nosaukumus, jo kartēs un citos informācijas avotos jūs tādus vārdus neatradīsiet, kuņģi ir pār-latviskoti.

Nevaru atrast informāciju par Vrait Brazers (*Wright Brothers*), Buz, Vaijoming (*Booth, Wyoming*) un manas mātes uzvārds nav Klark, bet *Clarke*.

Es nezinu vai citās valodas dara kā mēs; “nelegāli” pārtulkojam pēc mūsu prāta un iedomas. Ja es rakstu un latviskoju kādas vietas nosaukumu, es jūtu, ka tas nav pareizi. Katra valoda ir jārespektē, tā lai arī mūsu valoda tiktu respektēta. Ar to lasītājam, rakstītājam un informācijas meklētājam ir vieglāk orientēties.

Vai mēs esam tik iedomīgi un vienīgie, kuņģi maina vārdus savā valodā, nerespektējot citas valodas?

Ārijs Vilemons

Trejupešs, Mičiganā (Three Rivers, Michigan)

2016. gada 3. janvārī

ČIKĀGAS LATVIEŠU BIEDRĪBAI (ČLB) 80 GADI!

Lasīju Čikāgas Ziņu oktobra numuru. Tur 16. lappusē ir sludinājums, tāds pa visu lapu, par ČLB 80 gadu jubileju. Uzreiz atceros piecdesmito gadu sākuma gadus. Jā, tad vēl visi bijām jauni, acis uz meitenēm vien kustējās.

Te nu jāsaprot, ka laba reize kad varēja mest acis uz meitenēm bija ČLB rīkotie tūrisma autobusu braucieni uz interesantām vietām tepat Čikāgas apkārtnē, uz *Wisconsin Dells*, uz Springfildu un uz vēl citām vietām. Ja nemaldos, autobusu braucienus organizēja ČLB toreizējais priekšnieks Silvestrs Marcinkjānis. Autobusi bija pilni ar jaukām meitenēm. Tad acis varēja laist no vienas uz otru, uz trešo un ceturto, kamēr nu ierauga to īsto. Ja nu tā īstā sāk savas acis griezt arī uz tavu pusi un varbūt pat uzsmaida, ak laime! Un kur nu vēl, jau aši vien gala punktā kāpt ārā no autobusa, pasniegt roku tai īstajai, palīdzēt izkāpt, varbūt pat paturēt roku mazlietiņ ilgāk? Varbūt brauciena beigās pat abi tur rociņas? Varbūt pat ārā kāpjot uzsākt sarunu? “Nu re, cik jauks brauciens, un laiks arī labs” un tā vēl citas ļoti svarīgas sarunfrāzes. Jā, un zēniem jau nu noteikti vajadzēja būt līdz uzvalka žaketēm/svārkiem, jo tie bija uzreiz jāpie-dāvā meitenei tiklīdz sajuta uzpūšam kādu vēja plūsmu. Nu, un ja nu meitenei ir uzlikta tava žakete, ko tad vairāk, tu jau tad esi, kā teikt, pieņemts.

Tagadīņ jau tām meitenēm un zēniem pāri par astoņdesmito gadu kārtu, daži jau apmetušies Olīvkalnā vai Akācijā, bet ir jauki atcerēties tos laikus, kad vēl bijām tādi astoņpadsmitnieki, deviņpadsmitnieki vai divdesmitnieki.

Bet nu tā ČLB astoņdesmitā jubileja bija kā tādas varen spožas kāzas. Samērā neglītā pirmā stāva zāle bija kā ar burvja zizli uzposta kā kēniņa pils! Visapkārt gaiši priekškarī, galdi un krēsli uzposti kā kāzās, apgaismojums, sveces, mūzika. Pat lāgā pa durvim netika ieiets, jau tiek sniegtas dzirkstošā vīna glāzes. Un visapkārt gan īstēni jauni ļaudis, gan arī seno dienu meitenes, vēl arvien tikpat jaukas kā agrīnajos autobusu braucienos. Tie veco laiku zēni gan tādi sirmgalvīši, bet ko nu var darīt, vīniem tie gadiņi pat vairāk nekā biedrībai.

Ivars Antens

Give us a call at 414-332-1744 with any of your financial need.

Take advantage of our Special
60 mo. 3.99% APR*
For your Furniture and Appliance Purchases

Pay off your high interest
credit cards
with a low interest
Home Equity Loan.

New Auto Loan!
60 mo. 2.25% APR*

New Auto Loan!
72 mo. 2.60% APR*

See our web site for all our rates. www.wislat.com

P.O. Box 510167, Milwaukee, WI 53203-0035.

* Annual Percentage Rate

Tel: 414-332-1744 - wislat.com - Email: info@wislat.com

IZDEVĪGI
APDROŠINĀJUMI
JUMS
UN
JŪSU
ĢIMENEI

www.LRFA.org 215.635.4137 info@LRFA.org

**LAW OFFICES
OF
JOHN ROBEZNIKES, CHARTERED**

John Robeznieks, J.D., L.L.M.

738 East Dundee Road - Suite 302

Palatine, Illinois 60074

(847) 202-0120

facsimile (847) 202-0122

e-mail address: robezniks@aol.com

**engaged in the general practice of law
with an emphasis in the areas of
real estate, corporate and business
transactional matters,
taxation, probate and estate planning**

CELTNIECĪBAS DARBI

Piedāvā kvalitatīvi veikt ēku, istabu pagrabu, garāžu un logu pārbūves, jumtu un māju sienu segumu, cementa lējumu, elektrības kabeļu, santehnikas un krāsošanas darbus, kā arī palīdzību jebkādos sīkākos darbos.

Palīdz plānot jaunas istabas vai ēkas piebūves

Brīva konsultācija.

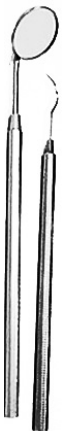
Raimonds Dunkelis

Zvanīt:

Tel./fax: 630-790-0320 vai 800-464-8977

Zobārstniecības kabinets

Accurate Dentistry

- Bezmaksas zobu pārbaude un konsultācija.
- Modernas ierīces un instrumentu sterilizācija.
- Uz krāsaina ekrāna jūs redzēsiet savus zobus tieši tā, kā zobārsts tos redz.
- Ārstēšana, izraušana, neredzamās plombes, nervu kanālu un smagaņu ārstēšana, zobu kosmētika, implantī.
- Neatliekamo ārstniecību izdarām nekavējoši.
- Zobārstniecības darbnīca atrodas uz vietas: izgatavojam protēzes, kroņus, tiltiņus – salabošana tajā pašā dienā.
- Miega apnia (*Sleep apnea appliance*).
- Klinika ērti iekārtota pirmajā stāvā.
- Automašīnas novietošana tieši pie durvīm.
- Pieņemam no 9:00 a.m. līdz 9:00 p.m.

847-759-9599

1225 Perry Street, Des Plaines, IL

1272 Miner Street, Des Plaines, IL

*Ģimenes īpašumā un vadībā
kopš 1883. gada*

Matz
FUNERAL HOME

410 E. Rand Road
Mt. Prospect, IL 60056-2161
847/394-2336

and

3440 N. Central Ave.
Chicago, IL. 60634-394

773/545-5420

www.matzfuneralhome.com

MIRIS PROFESORS ALEKSIS RUBULIS

Rakstnieks, filologs, literātūras zinātnieks, *Professor Emeritus Notre Dame University*, Alekssis Rubulis aizmiga Mūžīgā miegā 2015. gada 20. decembrī. *Dona ei Pacem Domine.*

Alekssis Rubulis dzimis 1922. gada 11. oktobrī, Rundānu pagastā, Latvijā. Iesaukts Latviešu leģionā 1944. gadā, ar to līdz kara beigām nonāca Vācijā. Pie pirmās izdevības iestājies Baltijas Universitātē studēt tieslietas un filoloģiju. Ieguvis maģistra gradu jurisprudencē.

1951. gadā A. Rubulis ieradās Čikagā, tāpat kā daudzi ieceļotāji sāka darbu fabrikā, pa vakariem mācīdamies angļu valodu Loyola Universitātē vai nododamies rakstniecībai. Bez tam, A. Rubulis turpināja pētniecības darbus, ko jau bija sācis pirms Vācijas atstāšanas, un ko turpināja visu dzīvi. Tādā sakarā A. Rubulis apmeklēja bibliotēkas, muzejus un universitātes – Madrides Universitāti Spānijā, Stanforda Universitāti ASV, Britu muzeju Londonā; Upsalā, Zviedrijā; Helsinkos, Somijā; Hamburgā un Getingenā, Vācijā, kā arī Harvarda Universitāti ASV un Kongresa bibliotēki, Vašingtonā, DC, ASV.

Čikagā 1954. gadā A. Rubulis publicēja savu romānu par leģionāru dzīvi “Ar Nāvi uz Tu”, 1956. gadā – stāstu un noveļu krājumu “Via Tua”, dzeju antoloģiju “Latgaļu Dziesminieki” un Alberta Sprūdža noveļu izlasi: “Saule Līdumā” 1957. gadā.

Viens no vērtīgākajiem A. Rubuļa darbiem ir: *Latvian Literature, Edited by Alekssis Rubulis, Associate Professor of Modern Languages, Niagara University, Daugavas Vanags Publishers, Toronto, Copyright 1964 by Alekssis Rubulis.* Šīs grāmatas 450 lappusēs var lasīt 30 latviešu rakstnieku 43 darbus tulkotus angļu valodā. Pārstāvēti ir “vecmeistari” – Blaumanis, Akurāters, Virza u.c.; “trimdas rakstnieki” – Kārklīņš, Eglītis, Klīdzējs, Dziļums u.c.; mazāk pazīstami – Irbe,

Freimanis, Hermane, u.c. Pielikumā uzskaitīti 23 līdzstrādnieki.

Ne mazāk vērtīgs ir A. Rubuļa darbs “*Baltic Literature: A Survey of Finnish, Estonian, Latvian, and Lithuanian Literatures; Published by University of Notre Dame Press, 1971.*”

Notre Dame University A. Rubulis strādāja no 1965. gada līdz 1986. gadam, vadot Austrumeiropas un Padomju katedru un pasniedza austrumeiropiešu un krievu valodas un literatūru. Vairāk kā 600 A. Rubuļa raksti ir publicēti latviešu, amerikāņu,

vācu, angļu, indiešu, japāņu u.c. zinātnieciskos žurnālos un presē.

Sākoties Atmodas laikam Latvijā, A. Rubulis vairāk pievērsās reliģiskiem darbiem, kas bija ļoti noderīgi Latvijas katoļu garīgajam semināram. A. Rubulis sāka ar teoloģijas rakstu krājumu “*Katolicisms*” 1987. gadā un grāmatu “*Baznīcas Vēsture*” 1988. gadā. Sekoja raženi pensijas gadi, kad iznāca vēl 10 grāmatas. Visas Latvijas katoļu priesteru semināram un citām iestādēm domātās grāmatas nogādāja uz Latviju, pats segdams visus izdošanas un piegādāšanas izdevumus.

Vēl Vācijā būdams, A. Rubulis pievienojās Latviešu Katoļu studentu apvienībai “*Dzintars*”. Visa A. Rubuļa dzīve bija veltīta Dievam un Latvijai! Arī aiziedams Mūžībā, A. Rubulis savos rakstos ir atstājis daudz paliekošu vērtību.

Paldies, draugs!

*Eugenijs Počs
2016.gada janvārī*

IN MEMORIAM

Ilmārs Erkmanis

dzimis 1935. gada 22. septembrī
Jelgavā, Latvijā,
miris 2016. gada 13. janvārī
Glenview, IL, ASV

LATVIEŠU EV. LUTERISKĀ SV. PĒTERA DRAUDZĒ

450 Forest Preserve Drive, Wood Dale, IL 60191-1983
tāl.: 630-595-0143

Mācītājs: Ojārs Freimanis, tālr.: 773-818-6965
<e-pasts: ojars.freimanis@gmail.com>

Draudzes priekšnieks: Uldis Pūliņš, tālr.: 630-759-8314
e-pasts: <uvpulins5@gmail.com>

Dāmu komitejas priekšiece: Silvija Ezera
tāl.: 224-677-5301, e-pasts: <sylviaezers@hotmail.com>

mājaslapa: <www.svetapeteradraudze.org>

Dievkalpojumi un sarīkojumi

2016. gada februāris

Svētdien, 7. februārī, 10:00 – Dievkalpojums ar dievgaldu. Kafijas galds.

Trešdien, 10. februārī, 19:00 – Pelnu trešdiena. Kopīgs dievkalpojums.

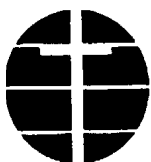
Svētdien, 14. februārī, 10:00 – Dievkalpojums. Kafijas galds.

Svētdien, 21. februārī, 11:00 – Oikūmenisks Draudžu sadarbības kopas (DSK) dievkalpojums. DSK sadraudzības pasākums un siltas pusdienas.

Svētdien, 28. februārī, 10:00 – Dievkalpojums. Kafijas galds.
12:00 – Sv. Pēterā draudzes pilnsapulce.

2016. gada marts

Svētdien, 6. martā, 10:00 – Pulkveža O. Kalpaka piemiņas dievkalpojums.

ČIKĀGAS LATVIEŠU BAPTISTU DRAUDZE

820 Ontario St., Oak Park, IL 60302
Māc. Oļģerts Cakars, tālr.: 708-383-5285

Svētdien, 14. februārī, 10:30 dievkalpojums ar sv. Vakarēdienu, gada sapulce.

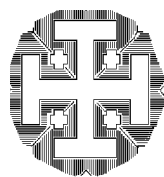
ČIKĀGAS LATVIEŠU KATOĻU KOPA

Immaculate Conception Church
7211 W. Talcott Ave., Chicago, IL

Kopas priekšnieks: Juris P. Valainis

Kopas v-priekšiece: Zita Velkme, tālr.: 630-372-9952

e-pasts: <zitavelkme@juno.com>

ČIKĀGAS LATVIEŠU EV. LUTERISKĀ CIĀNAS DRAUDZE

6551 W. Montrose Ave., Chicago, IL 60634-1499,
tāl.: 773-725-3820, e-pasts <cianasdraudze@gmail.com>

Mācītāja: Gundega Puidza, tālr.: 708-453-0534

Draudzes priekšiece: Silvija Kļaviņa-Barshney
tāl.: 872-301-6638

Dāmu kom. priekšn.: Ināra Grigolats, tālr.: 847-729-6213

Mājaslapa: <caur cikaga.com> vai Facebook

Dievkalpojumi un sarīkojumi

2016. gada februāris

Trešdien, 3. februārī, 12:00 – Bībeles stunda.

Svētdien, 7. februārī, 10:00 – Dievkalpojums.
Zupas pusdienas par labu LELB
Diakonijas zupas virtuve.

Svētdien, 14. februārī, 10:00 – Dievkalpojums.
Kafijas galds.

Trešdien, 17. februārī, 12:00 – Bībeles stunda.

Svētdien, 21. februārī, 11:00 – Draudžu Sadarbības
Kopas kopīgais dievkalpojums un
saudraudzības pēcpusdienā "Pie jūras
dzīve mana" Vuddeilē.

Ciānas dievnamā dievkalpojuma NAV!

Svētdien, 28. februārī, 10:00 – Dievkalpojums.
Siltas pusdienas. Draudzes pilnsapulce.

2016. gada aprīlis

Svētdien, 3. aprīlī 10:00 – Dievkalpojums un
sarīkojums "Mīlestība mammām" —
LELBA jaunatnes nozares labdarības
akcija. Piedalās Čikāgas bērnu ansamblis.

Svētdien, 24. aprīlī 10:00 – Skautu un gaidu Sv. Juŗa
dienas dievkalpojums un
bērnu pēcpusdienu.

DSK rīkotie "Piektvakari" par temu: "Ticības varoņi" plkst. 13:00 Ciānā

4. martā – māc. O. Freimanis: Dietrich Bonhoeffer.

11. martā – māc. Gundega Puidza: māte Terēze.

18. martā – māc. O. Cakars; "Ticības varoņi un
tauta Josua un O. Kalpaks".

ČLB MEKLĒ INFORMĀCIJU PAR GLEZNU

Šī lielā glezna ar parakstu "Zāms 68" atrodas Čikāgas latviešu namā. Nezinām neko par gleznas autoru nedz, kā tā nonāca namā. Cilvēki bieži prasa par gleznu, bet biedrībai nav atbildes.

Ja kādam Čikāgas Ziņu lasītājam ir kaut kas zināms par šo gleznu un tās mākslinieku, lūdzu sazinieties ar Čikāgas latviešu biedrību.

Skat. kontakta informāciju zemāk šajā slejā.

Ķezberu Dace

ČIKĀGAS LATVIEŠU BIEDRĪBA
Čikāgas latviešu nams
4146 N. Elston Ave., Chicago, IL 60618
tālr.: 773-588-2085

mājaslapa <www.cikagaslatviesubiedriba.com>
Priekšnieks: Armands Birkens
tālr.: 773-282-6510, e-pasts: <armands5@aol.com>

Svētdien, 7. februārī, plkst. 16:30 *Super Bowl* futbola spēles pārraide, uzkodas/atspirdzinājumi Čikāgas latviešu nama kluba telpās. Dejošana – "Ethnic Dance" ansambļa izpildījumā 1. stāva zālē. Ieeja pret ziedojumiem sākot ar \$5.00.

Svētdien, 2016. g. 14. februārī, plkst. 13:00. Čikāgas latviešu biedrības gada sapulce, Latviešu nama 1. stāvā. Visi laipni lūgti piedalīties, balstiesīgi ir biedri.

Saimniecēm nav jābūt ar bagātīgu pieredzi, lai maltītē sagatavotu šo vienkāršo sacepumu.

KARTUPEĻU PUDIŅŠ

"Hash" kartupeļi, saldēti – 1mārc.14 unces paciņa
Skābs krējums – 2 krūzes
Sparģeļu krējuma zupa – 1 bundža
Siers, sarīvēts, pēc gaumes – 8 unces
Sīpols, sakapāts – 1/4 vai 1/2 krūzes
Sāls – 1/4 tējķ.
Pipari – pēc gaumes

Kartupeļus atkausē un samaisa ar pārējām sastāvdaļām. Liek ietaukotā 9"x13" pannā. Cep 35° F krāsnī apmēram 45 minūtes.

Par sacepuma recepti paldies Veltai Cukurai. Viņa to bija pagatavojusi draudzes svētdienas azaidam. Daudziem draudzdes locekļiem tie garšoja un viņi lūdz recepti. Šeit tā ir!

Lai labi garšo!

Jautrās saimnieces

STUCK WITH HIGH INSURANCE RATES?

WE CAN HELP! 15 Month Rate Lock*

Rita Sprūdžs, Field Training Agent

(773) 960-5644

www.ushagent.com/RITASPRUDZS

Insurance underwritten by
Freedom Life Insurance Company of America
National Foundation Life Insurance Company

*Not available in all states or on all products. Exclusions and limitations apply.

ČIKAGAS ZIŅĀM ZIEDOJUŠI

no 2015. g. 23. oktobra līdz 2016. g. 17. janvārim

- 200.-** Inese Romanovska Driehaus,
100.- Juris Ercums (Houston, TX), Zigmund Guckovs (Port Hueneme, CA), Juris Valainis,
80.- Sigurds un Ruta Krolli (Madison, MS),
75.- Andis Nīkurs, Juris un Olita Kīni,
70.- Baiba Rozenkranz, Velta Vizule (Wauwatosa, WI),
65.- Iveta Jansons, Dagmara Nyman,
60.- Silvija Salna,
55.- Andrejs Rozentāls (Three Rivers, MI),
50.- Baiba un Jānis Bērziņi, Rūta Eichenfelde, Sandra Groša (Walnut Creek, CA), Skaidrīte Haller (Duluth, MN), Aivars Jerumanis (Glendale, CA), Imants Kļimovičs, Vilmārs Kukainis (Segamore Hills, OH), Velta Liepiņa, Jānis Mežmalis, Ingrida Perri (Westport, CT), Austrā Poruka, Ingeborg Rācene, Elfa Russell, Jānis Sedliņš, Zigis Ulmanis, Edvīns Upītis, Zigfrīds Zadvinskis (Grand Rapids, MI), Ģirts Zeidenbergs (Wilmington, DE),
40.- Edmund un Sylvia Melkeri (Decatur, GA),
25.- Z. Zadvinskis (Grand Rapids, MI).

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE**Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!**

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **auto transports**, **gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

☎ 1-888-LATVIAN

✉ info@lasl.com • www.lasl.com

LASL 19 N Mountain Ave., Montclair, NJ 07042-1810

SARĪKOJUMI / SANĀKSMES**2016. gada februāris**

- Svētdien, 7. februārī,** *Super Bowl* futbola spēles pārraide Čikāgas latviešu namā plkst. 16:30.
Trešdien, 10. februārī, Pensionāru saiets Ciānā plkst. 12:00.
Sestdien/svētdien, 13./14. febr., Meteņa gadskārta – jaunais gads, tālie ciemi, Dievsētā, Viskonsīnā.
Svētdien, 14. febr., Čikāgas Latviešu biedrības gada sapulce Latviešu nama 1. stāvā plkst. 13:00.

2016. gada marts

- Piektdienās, 4. martā, 11. martā un 18. martā** Draudžu sadarbības kopas rīkotie "Piektvakari" par temu: "Ticības varoņi" Ciānā plkst. 13:00.
Sestdien, 5. martā, ALAs atklāta valdes sēde Čikāgas latviešu biedrības telpās no plkst. 9:00 līdz 17:00. Visi laipni aicināti.
Sestdien, 5. martā, Metropolitana operas radio un dažās kinozālēs tiešraidē dziedās Kristīne Opolais – "Manon Lescaut". 12:00.

2016. gada aprīlis

- Sestdien, 2. aprīlī,** Metropolitana operas tiešraidē Kristīne Opolais – "Madame Butterfly". 12:00.
Svētdien, 3. aprīlī Dievkalpojums un sarīkojums "Mīlestība mammām" Ciānā plkst. 10:00.
Sestdien, 16. aprīlī, Metropolitana operas tiešraidē Elīna Garanča dziedās operā "Roberto Devereux". plkst. 12:00.
Svētdien, 24. aprīlī Skautu un gaidu Sv. Jūža dienas dievkalpojums un bērnu pēcpusdienu plkst. 10:00.

Pasūtiniet **Čikāgas Ziņas** P.O. Box 2824, Des Plaines, IL 60017-2824

Vārds, uzvārds: _____

ZIEDOJUMS:

Adrese: _____

Dāvinātāja vārds un uzvārds: _____

\$ _____

Vēlos, lai redakcija sūta kartīti: Vēlos paziņot par dāvanu pats/pati: Redakcija lūdz vismaz **\$50.-** vai vairāk ziedojumu gadā sagatavošanas un iespiešanas tiešo izdevumu segšanai.

Udensvīrs
21.janv. - 20.feb.

Zivs
21.feb. - 20.marts

2016. gada FEBRUĀRIS

- 1 P Brigita, Indra, Indris,
Indars
- 2 O Spīdola, Sonora
- 3 T Aida, Ida, Vida
- 4 C Daila, Veronika
- 5 P Agate, Selga, Silga,
Sinilga
- 6 S Dārta, Dace, Dora
- 7 Sv Nelda, Rihards,
Ričards**
- 8 P Aldona, Česlavs
- 9 O Simona, Apolonija
- 10 T Pelnu diena.
Paulīne, Paula
- 11 C Laima, Laimdota
- 12 P Karlīna, Līna
- 13 S Malda, Melita
- 14 Sv Valentīns**
- 15 P Alvis, Olafs, Olavs,
Aloizs
- 16 O Jūlija, Džuljeta
- 17 T Donats, Konstance
- 18 C Kora, Kintija
- 19 P Zane, Zuzanna
- 20 S Vitauts, Smuidra,
Smuidris
- 21 Sv Eleonora, Ariadne**
- 22 P Ārija, Rigonda, Adrians
- 23 O Haralds, Almants
- 24 T Diāna, Dina, Dins
Igaunijas brīvvalsts
proklamēšanas diena.
- 25 C Alma, Annemarija
- 26 P Evelīna, Métra, Aurēlija
- 27 S Līvija, Liva, Andra
- 28 Sv Skaidrīte, Skaidra,
Justs**
- 29 P Sievietēm atļauts bildināt
savus iecerētos.

UNITED LATVIAN ASSOCIATION OF CHICAGO

Čikāgas Ziņas

CHICAGO NEWS, a Latvian newspaper
P.O. Box 2824, Des Plaines, IL 60017-2824

FIRST CLASS MAIL

ČIKĀGAS LATVIEŠU ORGANIZĀCIJU APVIENĪBA
JĀNIS VILCIŅŠ
PRIEKŠSĒDIS
6007 North Sheridan Road, #18J, Chicago, IL 60660
Tāl. mājās: 773-728-3947, mob: 773-633-3524

ČIKĀGAS LATVIEŠU RADIO RAIDĪJUMI notiek
pirmdienās no 7:00 - 8:00 vakarā.

Tos pārraida WSBC AM 1240 viļņos

Ziņojumus un sludinājumus pieņem: V. Galenieks • tālr./fakss: 847-823-3713,
e-pasts: <galenieks@att.net>
Silvija Kļaviņa-Barshney • Tāl.: 872-301-6638, e-pasts <skbdesign1@yahoo.com>
Armands Birkens • Tāl.: 773-282-6510

Ziedojumu čekus lūdzu rakstīt uz Latvian Broadcasting vārda un sūtīt
Ilmāram Riekstiņam 203 Regency Drive, #422, Bloomingdale, IL 60108-2149
Raidījumu ierakstu CD's/kasetes var pasūtīt no V. Galenieks. Cena – \$6:00

CHICAGO NEWS (ČIKĀGAS ZIŅAS), a Latvian Newspaper founded in 1975, is
published by the United Latvian Association of Chicago, a not-for-profit organization.
Publication address: P.O. Box 2824, Des Plaines, IL 60017-2824.
Printed by AUGSTUMS PRINTING SERVICE, INC., 1621 South 17th Street,
Lincoln, NE 68502-2698 • Phone 402-474-1591, Fax 402-474-2110
Editor-in-Chief: Ārija Bergmanis • Tel. 847-803-0546